

Právní výpočty

Nemocenské pojištění

zpracoval Martin Ondreját

Úvod

Tento text by měl sloužit studentům právnické fakulty jako učební pomůcka ke zvládnutí tématu nemocenského pojištění, a to nikoli jen po teoretické stránce, která je sama o sobě náplní samostatného předmětu Právo sociálního zabezpečení (a proto bude teoretický aspekt probrán jen stručně), ale spíše po stránce praktické, a to na konkrétních příkladech. Jako základní kvalitu jsem si vytyčil stručnost a přehlednost textu, a proto nebude kladen důraz na veškerá zákoutí právní úpravy, zejména na procesní a obecně-hmotnou stránku nárokování dávek (kdo, od kdy, do kdy, u koho, na jakém formuláři) ani na veškeré podmínky vzniku nároku na dávku - od toho máme konec konců zákon psaný klasickou právní řečí, kde se žádné výpočty nevyskytují. Středem pozornosti tedy bude výpočet konkrétní výše dávky, podle mne, v nejběžnějších situacích, se kterými se v životě setkáváme, přičemž se pokusím nevolit jen triviální a přímočaré příklady, nýbrž příklady složitější, kdy je potřeba vždy sáhnout k nějakému speciálnímu ustanovení v zákoně.

Je rovněž nutné podotknout, že v právu nemocenského pojištění dochází koncem roku 2007 a počátkem roku 2008 ke změně právní úpravy, a proto v této práci uvažujeme stav a příklady do konce roku 2007 i stav od roku 2008. Jako vedlejší produkt budeme moci porovnat, zda si oprávnění z dávek od roku 2008 polepší či pohorší.

Podstata nemocenského pojištění

System nemocenského pojištění je určen pro výdělečně činné osoby, které v případech tak zvaných *krátkodobých sociálních událostí* zabezpečuje dávkami nemocenského pojištění. Jde o nároková peněžitá plnění.

Právní úprava

- zákon 54/1956 Sb. o nemocenském pojištění zaměstnanců, který bude od 1.1. 2008 nahrazen zákonem 187/2006 Sb. o nemocenském pojištění - **základní pramen**,
- zákon 88/1968 Sb. o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění (od 1.1. 2008 komplexní úprava v zákoně 187/2006 Sb.),
- zákon 100/1988 Sb. o sociálním zabezpečení (**zde je úprava nemocenského pojištění pro OSVČ**; od 1.1. 2008 komplexní úprava v zákoně 187/2006 Sb.),

Trocha teorie

Než se pustíme do příkladů, vyzdvihneme základní právní otázky a okruhy, ve kterých je potřeba mít jasno, na které je potřeba znát odpovědi, které rovněž slouží jako záchytné body pro praktické příklady a které budou stručně okomentovány dále v textu:

- Okruh pojištěných osob, vznik a zánik pojištění
- System dávek nemocenského pojištění
- Výpočet dávek nemocenského pojištění

Okruh pojištěných osob, vznik a zánik pojištění

Nemocenského pojištění jsou *povinně* účastni **zaměstnanci**, popř. další osoby jim postavené na roveň (viz § 2 zákona č. 54/1956 Sb. a § 2 a § 5 zákona č. 187/2006 Sb.) a *dobrovolně* účastny **osoby samostatně výdělečně činné**. Pojištění vzniká dnem vstupu do zaměstnání, a zaniká dnem skončení zaměstnání; u OSVČ pojištění vzniká přihlášením k nemocenskému pojištění a zaniká odhlášením nebo neplacením pojistného. Dlužno podotknout, že zákon je v oblasti vzniku a zániku pojištění velice košatý a my jsme zde uvedli jen nejčastější případy.

Systém dávek nemocenského pojištění

Z nemocenského pojištění **zaměstnanců** se poskytují 4 dávky:

- nemocenské
- podpora při ošetřování člena rodiny
- vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství
- peněžité pomoc v mateřství

Z nemocenského pojištění **osob samostatně výdělečně činných** se poskytují 2 dávky:

- nemocenské
- peněžité pomoc v mateřství

Od 1.1.2008 dochází ke změně a zákon 187/2006 Sb. rozlišuje dávky na

- nemocenské,
- peněžité pomoc v mateřství,
- ošetřovné (obdobu podpora při ošetřování člena rodiny),
- vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství.

Výpočet dávek nemocenského pojištění

1. krok:

Pro výpočet nemocenského do konce roku 2007 u zaměstnance a OSVČ musíme nejprve zjistit jejich vyměřovací základ, který u zaměstnance určíme dle § 5 zákona 589/1992 Sb. (v zásadě se jedná o mzdu a další peněžní i nepeněžní příjmy vyplývající ze zaměstnaneckého poměru podléhající dani z příjmu fyzických osob) a u OSVČ dle § 14 odst. 2, 4 a 5 téhož zákona (OSVČ si výši určí sama, přičemž je v zákoně dán spodní limit této částky, viz příklad níže).

Od 1.1.2008 je relevantní jak u zaměstnanců tak u OSVČ §18 odst. 2 zákona 187/2006 Sb, dle kterého je vyměřovacím základem zaměstnance úhrn vyměřovacích základů pro pojistné na pojištění za jednotlivé kalendářní měsíce v rozhodném období (zjišťuje se opět dle § 5 zákona 589/1992 Sb.), a vyměřovacím základem OSVČ úhrn měsíčních základů v rozhodném období, z nichž tato osoba zaplatila pojistné na pojištění (§ 5b odst. 4 zákona 589/1992 Sb.), tj. výši měsíčního základu si určuje OSVČ sama, měsíční základ však nemůže být nižší než dvojnásobek částky rozhodné podle předpisů o nemocenském pojištění pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění, kterážto činí 1500 Kč dle § 6 odst. 5 zákona 187/2006 Sb.

Vyměřovací základ zjišťujeme za rozhodné období, které činí u zaměstnanců 12 kalendářních měsíců před kalendářním měsícem, ve kterém vznikla pracovní neschopnost (karanténa, potřeba ošetřování či péče o člena rodiny či nástupu na mateřskou dovolenou), a u OSVČ kalendářní rok předcházející roku,

kdy vznikla pracovní neschopnost (karanténa, nástup na mateřskou dovolenou). Jen pro úplnost podotkneme, že rozhodné období se určuje ve specifických případech jinak.

Od 1.1.2008 je jak u zaměstnanců tak u OSVČ, dle §18 odst. 3 zákona 187/2006 Sb, rozhodným obdobím 12 kalendářních měsíců před kalendářním měsícem, ve kterém vznikla sociální událost.

Příklad 1: Za stavu právní úpravy platné do konce roku 2007 (zákon 589/1992 Sb.) vypočteme minimální výši měsíčního vyměřovacího základu pro OSVČ, která začala podnikat 12. října 2004, v témže roce měla zisk 150000 Kč, v roce 2005 byla ve ztrátě, a v roce 2006 měla zisk 3000000 Kč.

a) Průměrný měsíční zisk v roce 2004 (v období říjen - prosinec) byl tedy $150000 : 3 = 50000$ Kč, v roce 2005 zisk nebyl žádný, a v roce 2006 byl zisk $3000000 : 12 = 250000$ Kč.

b) Dle § 14 odst. 2 zákona 589/1992 Sb. se minimální měsíční vyměřovací základ určí jako maximum z 40% průměrného měsíčního zisku v roce 2004, 45% průměrného měsíčního zisku v roce 2005 a 50% průměrného měsíčního zisku v roce 2006, tedy 40% z 50000 je $50000 \times 0.4 = 20000$, za rok 2005 nepočítáme nic, a 50% z 250000 je $250000 \times 0.5 = 125000$.

c) Minimální měsíční vyměřovací základ je tedy 125000 Kč, a jelikož tato částka je vyšší než 40500 Kč, činí, dle poslední věty § 14 odst. 2 zákona 589/1992 Sb., minimální měsíční vyměřovací základ 40500 Kč, a OSVČ si nesmí určit nižší měsíční vyměřovací základ.

Příklad 2: Spočítejme Příklad 1 za stavu právní úpravy platné od roku 2008. Zde musíme vypočítat dvojnásobek částky rozhodné podle předpisů o nemocenském pojištění pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění. Zákon 589/1992 Sb. nás odkazuje zpět na § 6 odst. 5 zákona 187/2006 Sb., kde rozhodná částka činí 1500 Kč, a její dvojnásobek jest tedy 3000 Kč.

2. krok:

V dalším musíme zjistit denní vyměřovací základ, který vypočítáme jako podíl z vyměřovacího základu za rozhodné období a počtu kalendářních dnů v rozhodném období, přičemž u zaměstnanců se nezapočítávají kalendářní dny omluvené nepřítomnosti, za které nenáleží náhrada příjmů a další výjimky dle § 18 odst. 1 zákona 54/1956 Sb., a u OSVČ se nezapočítávají kalendářní dny připadající na kalendářní měsíce, za které se neplatí zálohy na pojistné na důchodové pojištění (viz § 14 odst. 8 zákona 589/1992 Sb.). Zákon 187/2006 Sb. v § 18 odst. 1 v tomto ohledu nepřinesl žádnou změnu.

Příklad 3:

a) Zaměstnankyně s měsíční hrubou mzdou 34000 Kč byla do 12. července 2006 na mateřské dovolené, a v březnu 2007 onemocněla. Rozhodné období je tedy březen 2006 až únor 2007, přičemž kalendářní dny do 12. července 2006 se nezapočítávají. Vyměřovací základ tedy činí $34000 \times 12 = 408000$ Kč, počet nevyločených dnů rozhodného období je 231, a denní vyměřovací základ činí tedy $408000 : 231 = 1766.23$ Kč. U OSVČ je dle právní úpravy platné od 1.1.2008 výpočet stejný.

b) Za právní úpravy platné do konce roku 2007, byla-li by tatáž žena OSVČ a její měsíční vyměřovací základ by byl rovněž 34000 Kč, pak je rozhodné období kalendářní rok 2006, přičemž zálohy na pojistné na důchodové pojištění neplatila (z důvodu mateřské) od ledna až do června 2006 (mateřská skončila v půli července 2006 a proto se záloha za červenec 2006 již platí), a počet nevyločených dnů je tedy 243. Vyměřovací základ je stále $34000 \times 12 = 408000$ Kč a denní vyměřovací základ činí tedy $408000 : 243 = 1679.01$ Kč.

c) Srovnáním obou situací vidíme, že denní vyměřovací základ je za stejné situace u zaměstnankyně (a OSVČ od roku 2008) o 87.22 Kč vyšší než u OSVČ (dle úpravy do konce roku 2007).

d) Na závěr typický příklad. Zaměstnankyně se stabilní hrubou měsíční mzdou 24000 Kč onemocněla v březnu 2007, přičemž v rozhodném období březen 2006 až únor 2007 marodila celkem 14 dní. Její

vyměřovací základ činí $24000 \times 12 = 288000$ Kč, a počet nevyložených dnů v rozhodném období $365 - 14 = 351$. Denní vyměřovací základ je tedy $288000 : 351 = 820.51$ Kč.

3. krok:

Stále ještě nejsme u konce, a denní vyměřovací základ musíme zredukovat na redukováný denní vyměřovací základ. Ten, dle právní úpravy platné do konce roku 2007, zjistíme následujícím způsobem:

a) Pro prvních čtrnáct kalendářních dnů pracovní neschopnosti se z částky do 550 Kč denního vyměřovacího základu počítá 90%, z částky nad 550 Kč do 790 Kč jen 60%, a k částce nad 790 Kč denního vyměřovacího základu se nepřihlíží. Hovoříme o první redukční hranici.

b) Od patnáctého kalendářního dne pracovní neschopnosti se částka do 550 Kč denního vyměřovacího základu počítá v plné výši, z částky nad 550 Kč do 790 Kč se počítá opět jen 60%, a k částce nad 790 Kč denního vyměřovacího základu se taktéž nepřihlíží. Zde hovoříme o druhé redukční hranici.

Příklad 4: Vezměme typickou zaměstnankyni z Příkladu 3 d) v předchozím kroku, jejíž denní vyměřovací základ je 820.51 Kč. Tuto částku rozložíme na $820.51 = 550 + 240 + 30.51$, kde 550 je částka do 550 Kč, 240 je částka nad 550 Kč do 790 Kč, a 30.51 je částka nad 790 Kč.

- výpočet redukováného denního vyměřovacího základu pro prvních 14 dnů pracovní neschopnosti: Z částky 550 se počítá 90%, tj. $550 \times 0.9 = 495$, z částky nad 550 do 790 se počítá 60%, tj. $240 \times 0.6 = 144$, a částka nad 790 se pomíjí, tedy redukováný denní vyměřovací základ pro prvních 14 dnů pracovní neschopnosti činí $495 + 144 = 639$ Kč.

- výpočet redukováného denního vyměřovacího základu od 15 dne pracovní neschopnosti: Z částky 550 se počítá 100%, z částky nad 550 do 790 se počítá 60%, tj. $240 \times 0.6 = 144$, a částka nad 790 se pomíjí, tedy redukováný denní vyměřovací základ od 15 dne pracovní neschopnosti činí $550 + 144 = 694$ Kč.

Dle právní úpravy platné **od 1.1.2008** postupujeme následujícím způsobem:

- a) do částky první redukční hranice se počítá 100 %,
- b) z částky nad první redukční hranici do druhé redukční hranice se počítá 60 %,
- c) z částky nad druhou redukční hranici do třetí redukční hranice se počítá 30 %;
- d) k částce nad třetí redukční hranici se nepřihlíží,

přičemž v kalendářním roce činí

a) první redukční hranice jednu třetinu součinu všeobecného vyměřovacího základu stanoveného podle zákona o důchodovém pojištění za kalendářní rok, který o dva roky předchází kalendářnímu roku, pro který se výše redukčních hranic stanoví, a přepočítacího koeficientu stanoveného podle zákona o důchodovém pojištění pro úpravu tohoto všeobecného vyměřovacího základu,

b) druhá redukční hranice 1,5násobek částky první redukční hranice,

c) třetí redukční hranice 3násobek částky první redukční hranice.

Příklad 5: Vezměme typickou zaměstnankyni z Příkladu 3 d) v předchozím kroku, jejíž denní vyměřovací základ je 820.51 Kč. Zde musíme v prvé řadě zjistit první redukční hranici, pro kterou musíme znát výši všeobecného vyměřovacího základu a přepočítacího koeficientu za kalendářní rok 2005 (nyní je rok 2007) a ty jsou 18089 Kč, respektive 1.0707 (nařízení vlády č. 462/2006 Sb.). První redukční hranice tedy činí $(18089 \times 1.0707) : 30 = 646$ Kč (zaokrouhlujeme na celé koruny směrem nahoru), druhá redukční hranice jest $(18089 \times 1.0707 \times 1.5) : 30 = 968$ Kč (po zaokrouhlení nahoru) a třetí redukční hranice $(18089 \times 1.0707 \times 3) : 30 = 1937$ Kč (po zaokrouhlení nahoru). Redukovaný denní vyměřovací základ se tedy vypočítá následovně: Vyměřovací základ rozložíme do rozmezí daných redukčními hranicemi na $820.51 = 646 + 174.51 + 0 + 0$, přičemž z 646 počítáme 100% (tedy 646 Kč), ze 174.51 počítáme 60% (tedy 174.51

$x 0.6 = 104.71$) a třetí a čtvrtá hranice jsou nulové, proto z nich již 30% a 0% počítat nemusíme. Redukovaný denního vyměřovací základ tedy činí $646 + 104.71 = 750.71$ Kč.

Příklad 6: Předpokládejme, že zaměstnanec s hrubou měsíční mzdou 30000 Kč nemarodil a v březnu 2007 musel na nemocenskou. Denní vyměřovací základ činí $(12 \times 30000) : 365 = 986.30$ Kč. Provedeme rozklad denního vyměřovacího základu dle redukčních hranic na $986.30 = 646 + (968 - 646) + (986.30 - 968) + 0 = 646 + 322 + 18.30 + 0$. Částku 646, tj. do první redukční hranice, započítáváme ze 100% (tj. 646 Kč), částku 322, tj. mezi první a druhou redukční hranicí, započítáváme ze 60% (tj. $322 \times 0.6 = 193.20$ Kč) a částku 18.30, tj. mezi druhou a třetí redukční hranicí, započítáváme ze 30% ($18.30 \times 0.3 = 5.49$ Kč). Redukovaný denní vyměřovací základ tedy činí $646 + 193.20 + 5.49 = 844.69$ Kč.

Příklad 7: Předpokládejme, že zaměstnanec s hrubou měsíční mzdou 70000 Kč nemarodil a v březnu 2007 musel na nemocenskou. Denní vyměřovací základ činí $(12 \times 70000) : 365 = 2301.37$ Kč. Provedeme rozklad jeho denního vyměřovacího základu dle redukčních hranic na $2301.37 = 646 + (968 - 646) + (1937 - 968) + (2301.37 - 1937) = 646 + 322 + 969 + 364.37$. Částku 646, tj. do první redukční hranice, započítáváme ze 100% (tj. 646 Kč), částku 322, tj. mezi první a druhou redukční hranicí, započítáváme ze 60% (tj. $322 \times 0.6 = 193.20$ Kč), částku 969, tj. mezi druhou a třetí redukční hranicí, započítáváme ze 30% ($969 \times 0.3 = 290.70$ Kč), a částku 364.37 zanedbáváme. Redukovaný denní vyměřovací základ tedy činí $646 + 193.20 + 290.70 = 1129.90$ Kč.

Příklad 8: Povšimněme si, že redukovaný denní vyměřovací základ nikdy nemůže překročit výši 1129.90 Kč. Má-li tedy zaměstnanec hrubou mzdu 58917 Kč a více, pak je jeho redukovaný denní vyměřovací základ již v nejvyšší možné úrovni.

4. krok: Nyní, známe-li redukovaný denní vyměřovací základ, můžeme již konečně přistoupit k výpočtu nemocenské dávky. Do konce roku 2007, dle § 17 odst. 2 zákona 54/1956 Sb. náleží oprávněnému (ať již je to zaměstnanec nebo OSVČ) za první až třetí kalendářní den pracovní neschopnosti 25% redukovaného denního vyměřovacího základu (v první redukční hranici), za čtvrtý až čtrnáctý kalendářní den pracovní neschopnosti 69% redukovaného denního vyměřovacího základu (stále v první redukční hranici), a od patnáctého kalendářního dne pracovní neschopnosti dále 69% redukovaného denního vyměřovacího základu (již ve druhé redukční hranici).

Příklad 9: Vezměme opět typickou zaměstnankyni z Příkladu 4 (byť u OSVČ by byl výpočet stejný).

- První tři kalendářní dni pracovní neschopnosti pobírá $639 \times 0.25 = 159.75$ Kč, avšak částky se zaokrouhlují nahoru, tedy 160 Kč.

- Od čtvrtého do čtrnáctého kalendářního dne pracovní neschopnosti pobírá $639 \times 0.69 = 440.91$ Kč, po zaokrouhlení nahoru tedy 441 Kč.

- Od patnáctého kalendářního dne pracovní neschopnosti pobírá $694 \times 0.69 = 478.86$ Kč, po zaokrouhlení nahoru tedy 479 Kč.

- Za desetidenní pracovní neschopnost dostane vyplaceno $3 \times 160 + (10 - 3) \times 441 = 3567$ Kč, za třicetidenní pracovní neschopnost $3 \times 160 + 11 \times 441 + 16 \times 479 = 12995$ Kč.

Zajímá-li nás nemocenská podle právní úpravy od **1.1.2008**, pak je relevantní § 29 zákona 187/2006 Sb., dle kterého je výše nemocenského za kalendářní den 69% redukovaného denního vyměřovacího základu. Nárok na nemocenskou vzniká jen, trvá-li neschopnost déle než 14 kalendářních dní.

Příklad 10: Vezměme opět typickou zaměstnankyni z Příkladu 5, pak od 1.1.2008 pobírá za každý kalendářní den nemocenskou $750.71 \times 0.69 = 518$ Kč. Za desetidenní pracovní neschopnost dostane vyplaceno 5180 Kč a za třicetidenní pracovní neschopnost 15540 Kč.

Podpora při ošetřování člena rodiny (do konce rok 2007) a ošetřovné (od 1.1.2008)

Do konce roku 2007 se týká jen zaměstnanců dle zákona 54/1956 Sb., od 1.1.2008 toto omezení odpadá. Vyplácí se nejvýše prvních devět (ve zvláštních případech šestnáct) kalendářních dnů, a její výše činí 69% redukovaného denního vyměřovacího základu (do konce roku 2007) a 65% redukovaného denního vyměřovacího základu (od 1.1.2008).

Příklad 11: Dle úpravy do konce roku 2007 bude naše typická zaměstnankyně z Příkladu 3 d) prvních devět dní pobírat $639 \times 0.69 = 440.91$ Kč, po zaokrouhlení nahoru tedy 441 Kč denně, a od patnáctého kalendářního dne $694 \times 0.69 = 478.86$ Kč, po zaokrouhlení nahoru tedy 479 Kč denně. Za sedmidenní péči dostane vyplaceno $7 \times 441 = 3087$ Kč, a za šestnáctidenní péči $14 \times 441 + (16 - 14) \times 479 = 7132$ Kč.

Příklad 12: Dle úpravy platné od 1.1.2008 bude naše typická zaměstnankyně z Příkladu 5 pobírat každý kalendářní den $750.71 \times 0.65 = 488$ Kč. Za sedmidenní péči dostane vyplaceno $7 \times 488 = 3416$ Kč, a za šestnáctidenní péči $16 \times 488 = 7808$ Kč.

Vyrovňovací příspěvek v těhotenství a mateřství

Do konce roku 2007 se týká jen zaměstnankyň dle zákona 54/1956 Sb., od 1.1.2008 toto omezení odpadá. Vyplácí se v době dočasného převedení na hůře placenou práci z důvodu těhotenství nebo mateřství, maximálně však do devíti měsíců od porodu, nelze jej kumulovat s mateřskou a nevyplácí se za dny pracovní neschopnosti, dny péče o člena rodiny a v dalších případech taxativně uvedených v § 5 odst. 4 zákona 88/1968 Sb (do konce roku 2007) a § 43 odst. 2 zákona 187/2006 Sb. (od 1.1.2008).

Vyrovňovací příspěvek se stanoví

A) do konce roku 2007 jako rozdíl *redukovaného denního vyměřovacího základu* ve druhé redukční hranici (tj. jako od 15. dne pracovní neschopnosti) zaměstnankyně zjištěného ke dni jejího převedení na jinou práci a *průměru jejich započitatelných příjmů připadajících na jeden kalendářní den v jednotlivých kalendářních měsících po tomto převedení*, a ten se zjistí jako podíl započitatelného příjmu a počtu dnů tohoto měsíce (nepočítají se ale dny pracovní neschopnosti, péče o člena rodiny a další případy taxativně uvedené v § 5 odst. 4 zákona 88/1968 Sb.),

Příklad 13: Naše typická zaměstnankyně z Příkladu 3 d) byla převedena na jinou práci od 22. září 2007 do 2. listopadu 2007, a 3. listopadu 2007 odešla na mateřskou, přičemž od 14. října do 31. října 2007 byla v pracovní neschopnosti.

- Redukovaný denní vyměřovací základ ve druhé redukční hranici jsme vypočítali Příkladu 4 a činí 694 Kč.

- Předpokládejme, že v září byla její hrubá mzda 18000 Kč, v říjnu 16000 Kč a v listopadu 400 Kč. Za září počítáme **všechny** dny (i když k převedení došlo až 22.9.), tj. 30 dní, přičemž na každý z nich připadá $18000 : 30 = 600$ Kč, v říjnu počítáme dny od 1.10. do 13.10. (tedy do odchodu do pracovní neschopnosti), tj. 13 dní, přičemž na každý z nich připadá $16000 : 13 = 1230.77$ Kč, za listopad počítáme **všechny** dny (i když k odchodu na mateřskou došlo až 2.11.), tj. 30 dní, přičemž na každý z nich připadá $400 : 30 = 13.33$ Kč. Na závěr výsledné částky zprůměrujeme, tedy $(600 + 1230.77 + 13.33) : 3 = 614.70$ Kč.

- *Vyrovňovací příspěvek* tedy činí $694 - 614.70 = 79.30$ Kč denně, a poskytne se v září od 22.9. do 30.9., v říjnu od 1.10. do 13.10. (za dny pracovní neschopnosti ne), v listopadu od 1.11. do 2.11., tj. celkem za $9 + 13 + 2 = 24$ dní. Celková částka získaná z vyrovnávacích příspěvků za období převedení na jinou práci tedy činí 1903.20 Kč.

B) od 1.1.2008 jako rozdíl mezi *redukovaným denním vyměřovacím základem* zjištěným ke dni převedení zaměstnankyně na jinou práci a *průměrem jejich započitatelných příjmů připadajících na jeden kalendářní den v jednotlivých kalendářních měsících po tomto převedení*, přičemž průměr započitatelných příjmů se zjistí tak, že se dosažený příjem za jednotlivý kalendářní měsíc vydělí počtem kalendářních dnů v tomto měsíci.

Příklad 14: Uvažujme Příklad 13. Redukovaný denní vyměřovací základ ve druhé redukční hranici jsme vypočítali v Příkladu 5 a činí 750.71 Kč. Průměr započitatelných příjmů připadajícím na jeden kalendářní den v jednotlivých kalendářních měsících po převedení se vypočítá stejně jako v Příkladu 13 a je to tedy 614.70 Kč, a vyrovnávací příspěvek tedy činí $750.71 - 614.70 = 136.01$ Kč denně, a poskytne se v září od 22.9. do 30.9., v říjnu od 1.10. do 13.10. (za dny pracovní neschopnosti ne), v listopadu od 1.11. do 2.11., tj. celkem za $9 + 13 + 2 = 24$ dní. Celková částka získaná z vyrovnávacích příspěvků za období převedení na jinou práci tedy činí 3264.24 Kč.

Peněžitá pomoc v mateřství

Výpočet je zde stejný jak pro zaměstnankyně tak pro OSVČ a dávka se poskytuje, dle právní úpravy do konce roku 2007, ve výši 69% redukovaného denního vyměřovacího základu ve druhé redukční hranici (tj. jako od 15. dne pracovní neschopnosti), a od 1.1.2008 ve výši 70 % redukovaného denního vyměřovacího základu.

Příklad 15: Typická zaměstnankyně z Příkladu 3 d) nastoupila na mateřskou dovolenou 3. listopadu 2007. Redukovaný denní vyměřovací základ ve druhé redukční hranici se počítá za období listopad 2006 až říjen 2007 a jeho výši jsme vypočítali na 694 Kč. Zaměstnankyně bude tedy pobírat $694 \times 0.69 = 478.86$ Kč, zaokrouhloveno nahoru, 479 Kč denně po celou dobu mateřské dovolené. Od 1.1.2008 by za každý kalendářní den dostávala $750.21 \times 0.7 = 525.50$ Kč, zaokrouhloveno nahoru, 526 Kč.

Poznámka na závěr: Výpočet dávek nemocenského pojištění byl komplikovaný jak dle právní úpravy platné do konce roku 2007, tak dle té od roku 2008. Nicméně, jak výše uvedené příklady ukazují, výše dávek jsou v nové úpravě mnohem (signifikantně) vyšší.